هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

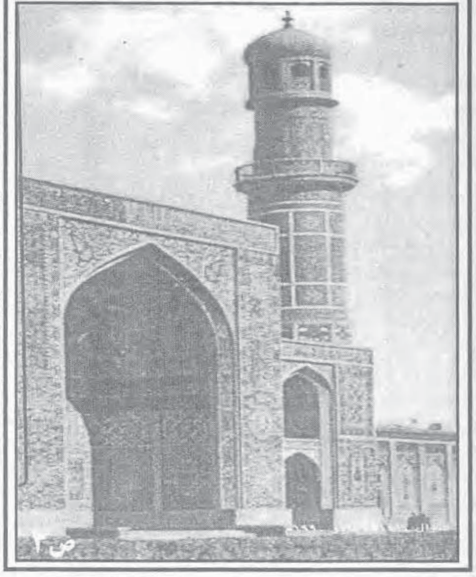
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

خاطرهٔ شهدای حماسهٔ ۲۴ حوت ۱۳۵۷ مردم هرات گرامی باد

دور ششم | سال چهارم | شمارهٔ ۴۰ | چهارشنبه ۲۴ حوت ۱۳۸۴ | ۱۳ صفر المظفر ۱۴۲۶ – 14 March 2006

سلام بر ۲۴ حوت

روز قیام خونین مردم هرات

ص ۱

ترور نافرجام و اسرار پشت پرده

راوی

ساعت نـه و سـی دقیقـهء روز یـک شنبه ۲۱ حـوت اقـدام تروریـستی نافرجـامی بـه جـان حـضرت صـبغت الله مجـددی رئـیس مـشرانو جرگـه صـورت گرفـت. ایـن حادثـه زمـانی بـه وقـوع پیوسـت کـه آقـای مجـددی عـازم شـورای ملـی بـود و در قـسمت پـولی تکنیـک یـک مـوتر مملـو از مواد منفجره مـوتر آقـای مجـددی را هـدف قرار داد. در اثر انفجار قـدرت منـدی کـه بـه وقوع پیوست آقـای مجـددی از ناحیـهء هـر دو دسـت جراحـت برداشـت. در ایـن مـاجرا چهار تن که گفته مـی شـود دو نفـر از آنـان تروریـست هـای انتحـاری بودنـد بـه قتـل رسیدند و هشت تن زخمی شدند.

آنچـه در ایـن جریـان عجیـب مـی نمایـد شـکل ایـن اقـدام تروریـستی اسـت. در حالی که مـوتر حامـل تروریـست هـا در اثر انفجار شـدید بـه پارچـه هـای کوچـک تقسیم شد و در اثـر انفجـار بـه روی جـاده حفرهء بزرگی نیز به وجـود آمـد امـا اجـساد دو نفـری کـه گفتـه مـی شـود تروریـست بودنـد صـدمهء زیـادی ندیـده بودنـد. کـاملا مـشخص اسـت کـه ایـن دو نفـر هنگـام انفجـار در داخـل مـوتر نبـوده انـد. آیـا مـی تـوان گفـت ایـن اقـدام تروریـستی از نـوع انتحاری بوده است؟ ص۸

د حوت د ۲۴ می د شهیدانو اروا دی خوشاله وی

۲ مخ

افغانستان و مشکل مرز با پاکستان

سفر رهبر یک کشور به کشوری دیگر فرصتی برای بهبود بیشتر روابط میان آن دو کشور تلقی می شود. اما چنین به نظر می رسد که روابط میان افغانستان و پاکستان از این قاعده تبعیت نمی کند. چه بعد از سفر حامد کرزی به پاکستان، روابط به جای این که گرم تر شود، به بحران کشیده شد

ص۲

طالبان ۴ شهروند کشورهای خارجی به گروگان گرفته شده را به قتل رسانیدند

سـخنگوی گـروه طالبـان روز دوشـنبه اعـلام کـرد ۴ شـهروند خارجی که روز شـنبهٔ هفتـهٔ جـاری توسـط ایـن گـروه بـه گروگـان گرفته شده بودند، به قتل رسیده اند.

به گزارش شبکهٔ تلویزیـونی بـی.بـی.سـی قـاری محمـد یوسـف سـخنگوی طالبـان گفـت: ۳ آلبانیـایی و یـک آلمـانی کـه توسـط اعضای طالبـان بـه گروگـان گرفتـه شـده بودنـد بـه قتـل رسـیده و اجـسادشان در منطقـهیـی بـین ایالـتهـای هلمنـد و قنـدهار در جنوب افغانستان انداخته شدهاند.

او افـزود، ۴ تـن افغانـستانی کـه همـراه گروگـانهـا بودنـد، آزاد گردیده انـد. گروگـانهـای کـشته شـده بـرای یـک شـرکت آلمـانی کـه بـرای پایگـاههـای امریکـایی و افغـان آب مـورد نیازشـان را تصفیه میکند، کار میکردند.

مقامات افغان هنوز قتل این ۴ گروگان را تأیید نکردهاند.

طبق یک خبر دیگر چهار سـرباز آمریکـایی در شـرق افغانـستان کشته شده اند. آنها با کاروانی نظامی در حال عبور از ولایت کنـر در حوالی مرز پاکستان بودند که موتر نظامی شان هدف بمب قرار گرفت. سربازان آمریکایی در درهٔ پیچ در کوهـستان هـای ولایـت کنر مورد حمله قرار گرفتند. مقامـات ارتـش امریکـا روز دوشـنبه اعلام کردند کـه۱۱ شورشـی مظنـون در ایـن حادثـه را دسـتگیر کردهاند.

گفتنی است که این، مرگبارترین حمله علیه نیروهای آمریکـایی طـی یک ماه اخیر بوده است. شمار چنین حملات در منـاطق هـم مـرز بـا پاکستان رو به افزایش است.

آدرس مجاهد در اینترنت

Website: www. mujahid1357 .com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo.com

پنج مورد انفلونزای مرغی در افغانستان شناسایی گردید

سازمان ملـل متحـد و مقامـات افغـان از شناسـایی پـنج مـورد انفلـونزای مرغـی در افغانستان خبر داد.

عزیـــزالله عثمـــانی، یـــک تـــن از مـسؤولان وزارت زراعـت افغانـستان گفـت: "تا حالا سه مـورد انفلـونزای مرغـی از نـوع H5 در کابـل و دو مـورد دیگـر از ایـن ویـروس در ولایـت شـرقی ننگرهـار شناسایی شده است.

آقـای عثمـانی در یـک کنفـرانس خبری در کابل گفـت: "آزمـایش هـا در ایـن مورد هنـوز ادامـه دارد و مـا نمونـه هـایی از ایـن ویـروس را بـه منظـور آزمـایش هـای بیشتر به ایتالیا فرستاده ایم."

انفلـونزای مرغـی از نـوع H5 تنهـا منجر به مرگ پرندگان مـی شـود ولـی نـوع خطرنـاک تـر آن کـه بـه نـام H5N1 یـاد مـی شـود، جـان انـسانها را نیـز تهدیـد مـی کند.

یـک مـسؤول سـازمان خـوار و بـار جهـانی (FAO) هـشدار داد احتمـال زیـاد وجـود دارد کـه ویـروس شناسـایی شـده در افغانستان، از نوع کشندهٔ H5N1 باشد.

شـیوع آنفلـونزای مرغـی در کـشورهای آسـیایی تـا حـالا حـدود ۹۰ قربانی گرفته است.

اگرچه در گذشـته نگرانـی هـایی جـدی در مـورد احتمـال شـیوع آنفلـونزای مرغـی در افغانستان وجود داشـت، ولـی ایـن اولـین بـار اسـت کـه مـواردی از ایـن ویـروس در افغانستان عملا شناسایی می شود.

اگرچـه مقامـات افغـان و سـازمان ملـل متحد چندین بـار تـا حـالا در مـورد احتمـال جـدی شـیوع آنفلـونزای مرغـی در افغانستان هشدار داده اند ولـی بـه نظـر مـی رسـد مـسؤولین کمتـر بـه ایـن هـشدارها توجه کرده اند.

غـذاهایی کـه در ترکیـب آن از گوشـت مرغ استفاده مـی شـود، هنـوز در رسـتورانت های کابل و سـایر شـهرهای افغانـستان بـه فـروش مـی رسـد و مـشتریان ایـن رسـتورانت هـا، بـه جـز در مـواردی، حساسیتی از خود نشان نمی دهند.

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چهار راهی پروان دوم جادهٔ بادام باغ صندوق پستی : ۲۲۶
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

د حوت د ۲۴ می د شهیدانو اروا دی خوشاله وی

عباسی

د ۱۳۵۷ کال د حوت ۲۴ مه د هېواد د سیاسي مبارزو په وروستیو لسیزو کې بنیادي ونډه لري. په دې ورځ د هرات وطن دوست او پر دین مین اوسیدونکی د وخت د ګوډاګی رژیم او د پردیو د مشاورینو پر ضد په تش لاس؛ خو قوی ایمان را پاڅیدل، او په خورا میړانه یې ترخه وخته مقاومت ته دوام ورکړ؛ خو دا چې تنظیم شوی برنامه یې نه لرله، پاڅون له ماتې سره مخامخ شو او زمونږ له شلو زرو زیات هراتي وطنوال شهیدان شول.

په دې پاڅون د جګړن شمشیرخان حصار شاهیوال، احمد تیزانی، جګړن عبدالعزیز ساویز، جګتورن اسماعیل خان، جګتورن علاء الدین، لومړی بریدمن نظر محمد او... ونډه ځلانده برېښیده.

که څه هم دا پاڅون په ظاهر کې وځپل شو: خو په ټول هېواد کې یې د ګوډاګی رژیم په مقابل کې د پاڅون روحیه پوکړه او د هرات د ۲۴ می پاڅون ټولوته بیلګه شو، او د یوې خوا ویلای شو، په ټول هېواد کې د وسله وال جهاد پیلامه د هرات له پاڅون نه راولاړ شوي دي.

د هرات د هغه وخت والی نظیف الله نهضت او د اولسمی فرقی قومندان سید مکرم په خورا بی رحمی او خلقی کیني پاڅون وځپه؛ خو نن ګورو چې دوی د تاریخ تور مخي دي، نیست او نابودي، ولس پرې لعنت وایي؛ خو د هرات پر سربښندونکیو نه یوازی افغانستان؛ بلکی سیمه او نړیوال هم افتخار کوي، چې د سور ښار له منګولو یې وژغورل.

د حوت د ۲۴ می د پاڅون شهیدان، د افغانستان د اوسنی تاریخ زړه دی، د هېواد راتلونکی نسلونه به داپاڅون د خپلې میړانی په توګه لمانځی.

اوس چې زمونږ د نظام درې ګونی قواوی جوړې شوی دي او هېواد مو له هر ډول بد مرغی نه د ثبات خواته مخه کړي؛ نو د حوت د ۲۴ می د شهیدانو د درناوی یو مصداق به داوی چې د زړه له کومې د نظام د ستنو د لاپخلی لپاه لاسونه رابډوهو او د هېواد د هر ډول دښمنانو او لاسپوڅو دسیسی شنډی کړو.

داچې د حوت پر ۲۴ مه د مشرانو جرګی پر رئیس حضرت صبغت الله مجددی ځانمرګی برید وشو، په داسی حال کې چې پر نورو وطنوالو سر ښېره، د وخت کمونستی حکومت د حضرت د کورنی ډیر غړي په کابل او هرات کې شهیدان کړی وو، نو دا دی اوس دښمن په بل ډول د نظام د مخالفینو د پخلا کولو د بهیر پر مخکښ مجددی تر خپلو بریدونو لاندی وینو، خو خدای په خپل فضل وساته او دا راښیی، چې د وطن دښمنان په هره بڼه چې وی خو چې څوك د ثبات او سوکالی لپاره هلی ځلی کوي او د پردیو د تسلط په مقابل کې مبارزه کوي تر خپلو بریدونو لاندې نیسي، که د ۱۳۵۷ کال د حوت پر ۲۴ مه هراتی وطنوال شهیدان کړی دي؛ خو د ۱۳۸۴ کال د حوت پر ۲۱ مه د سولی او پخلاینی د بهیر ممثل تر برید لاندې نیسي، نو هیله ده، چې ټول وطنوال ویښ وي او د بشپړ سولی او ثبات تر راوستو پورې له امنیتی مسوولینو سره مرسته وکړي، چې راتلونکی نسلونه مو په سوله او سوکالی کې ژوند وکړی او دا هدف د حوت د ۲۴ می د شهیدانو یو ارمان هم دی. د هغوی روح دې خوشاله وي.

افغانستان و مشکل مرز با پاکستان

وحید مژده

معمولا سفر رهبر یک کشور به کشور دیگر فرصتی برای بهبود بیشتر روابط میان آن دو کشور تلقی می شود. اما چنین به نظر می رسد که روابط میان افغانستان و پاکستان از این قاعده تبعیت نمی کند. چه بعد از سفر حامد کرزی به پاکستان، روابط به جای این که گرم تر شود، به بحران کشیده شد.

آقای کرزی قبل از سفر به پاکستان، تأکید روی این مساله داشت که وی فهرستی از اعضای القاعده و طالبان را که در مناطق مختلف این کشور پناه گرفته اند، به رئیس جمهوری پاکستان تسلیم خواهد نمود و از وی خواهان دستگیری این عناصر خواهد شد.

مشخص نیست که خبر سپردن فهرستی با چنین اهمیت از نظر اطلاعاتی چرا و روی کدام تدبیر، چند روز قبل از سفر آقای کرزی از طریق رسانه های خبری به نشر رسید. آیا اعلام واقعه یی قبل از وقوع به معنی جلوگیری از وقوع واقعه نیست؟

مساله‌ء فهرست نیز از جمله مسائلی بود که در تشدید این بحران نقش داشت. مقامات پاکستانی فهرست را دارای معلومات نادقیق و کهنه دانستند. بعدا رئیس جمهوری پاکستان با لحن تندی از رئیس جمهوری افغانستان انتقاد کرد.

در برابر اعتراضات دولت افغانستان مبنی بر ورود افراد مسلح از طریق خاک پاکستان به افغانستان، پاکستان نیز مدعی شد که افراد مسلح و مواد مخدر از طریق مرز های مشترک دوکشور به پاکستان وارد می شود که موجب ناامنی و مشکلات در داخل پاکستان گردیده است.

رئیس جمهوری پاکستان پیشنهاد نمود تا مرز مشترک میان دو کشور به وسیله‌ء سیم خاردار و حتی ماین گذاری مسدود ساخته شود. این پیشنهاد از طرف رئیس جمهوری افغانستان با قاطعیت رد شد اما اکنون دولت پاکستان اعلام نموده است که اگر افغانستان به کشیدن جدار حایل میان دو کشور موافقت ننماید، پاکستان به صورت یک جانبه به این کار خواهد پرداخت.

هرگونه اقدام یک جانبه در این خصوص از جانب دولت پاکستان با اصول پذیرفته شده در روابط بین الملل مغایرت دارد. هیچ کشوری حق ندارد به صورت یکجانبه و بدون هماهنگی با همسایه‌ء دیگر حتی به رنگ کردن پلر های سرحدی بپرازد. به خصوص در شرایطی که در مورد خط مرزی میان دو کشور اختلاف وجود داشته باشد.

مشکل مرزی میان افغانستان و پاکستان میراث دوران سلطه‌ء استعماری انگلیس است که با امضای قرارداد دیورند میان عبدالرحمن خان امیر افغانستان و سر مارتیمور دیورند در سال ۱۸۹۳ میلادی به وجود آمده است. انگیس ها در برابر تلاش های آزادی خواهانه‌ء افغان ها برای آزادی، بخش بزرگی از خاک افغانستان را از این کشور جدا کردند و به این ترتیب از افغانها انتقام گرفتند.

خط دیورند یک سرحد کاملا دقیق نیست. در ماده‌ء چهارم معاهده‌ء اول دیورند چنین آمده است:

(این خط مرز بندی بعد از این به تفصیل نهاده و نشان کاری آن در هر جا که ممکن و مطلوب باشد به توسط برتش و افغان کمیشنران کرده خواهد شد و مراد و مقصد کمیشنران مذکور این خواهد بود که به اتفاق یکدیگر به یک سرحد موافقت نمایند و آن سرحد حتی الامکان بعینه مطابق حد بندی که در نقشه یی که همراه این معاهده ملحق است باید بشود لیکن محلیه‌ء حقوق موجوده دهات که به قرب سرحدی می باشند در مد نظر داشته شوند.)

هرچند امیر عبدالرحمن خان طبق خواست انگلیس ها معاهده‌ء دیورند و نقشه‌ء همراه آن را به مرز فرستاد اما برخلاف مفاد معاهده، نقشه با اراضی در تمام مناطق تطبیق نشد. مردم بعضی از مناطق با وجود این که طبق نقشه باید در آن سوی دیورند قرار می گرفتند، رفتن زیر سلطه‌ء استعمار را ننگ دانستند و ماندن در افغانستان را ترجیح دادند. کمیشنران هم جرأت نکردند در همه مناطق حاضر شوند و علامات سرحدی نصب نمایند.

در جریان جنگ استقلال. دولت افغانستان نخواست یا نتوانست از احساسات ضد استعماری مردم قبایل علیه انگلیس ها استفاده نماید. در معاهده‌ء صلح راولپندی بار دیگر دولت افغانستان تسلیم خواست های انگلیس گردید. در ماده‌ء پنجم معاهده‌ء صلح راولپندی میان افغانستان و بریتانیا آمده است:

مشخص نیست که خبر سپردن لیستی با چنین اهمیت از نظر اطلاعاتی چرا و روی کدام تدبیر، چند روز قبل از سفر آقای کرزی از طریق رسانه های خبری به نشر رسید. آیا اعلام واقعه یی قبل از وقوع به معنی جلوگیری از وقوع واقعه نیست؟

(دولت افغانستان سرحد بین هندوستان و افغانستان را که امیر مرحوم قبول نموده بودند، قبول می نماید ونیز متعهد می شود که قسمت تحدید نشده‌ء خط سرحد به طرف مغرب خیبر در جایی که حمله آوری از جانب افغانستان در این زمان واقع شده به واسطه‌ء کمیشن دولت بهیه‌ء بریتانیه به زودی تحدید شود و حدی که کمیشن دولت بهیه‌ء بریتانیه تعیین نماید قبول بکنند. عساکر دولت بهیه‌ء بریتانیه در مقامات حالیه‌ء خود خواهند ماند تا وقتی که تحدید حدود مذکور به عمل بیاید.)

وقتی از مرز مشترک سخن به میان می آید به این معنی است که هردو کشور دو سوی مرز در آن دارای حقوق مساوی اند اما در مورد دیورند چنین نیست

در کنفرانس میسوری نیز همین مساله از جانب افغانستان تأیید گردید.

به این ترتیب جنگ استقلال افغانستان به تثبیت روشن تر سرحد در مناطقی که جنگ ضد انگلیسی در آنجا صورت گرفت، انجامید و این خلاف مصالح ملی افغان ها بود.

با خروج انگلیس ها از هند و به پایان رسیدن دوران استعمار انگلیس در هند، در سال ۱۹۴۷ دولت پاکستان به عنوان کشوری برای مسلمانان هندوستان، از هند جدا شد و اراضی جدا شده از افغانستان در اثر معاهده‌ء دیورند، به پاکستان تعلق گرفت اما مساله‌ء پشتونستان یعنی تقاضای حق خود ارادیت برای مردم پشتون و بلوچ آن سوی دیورند به عنوان یک مساله‌ء تنش برانگیز در روابط افغانستان و کشور جدید التأسیس پاکستان به میان آمد و روابط میان دو کشور را سرد و گاهی در بحران نگهداشت.

در طول این دوران، پاکستانی ها و افغان ها هرگز در مورد مسایل مرزی باهم مذاکره نکردند. هر زمانی که دولت پاکستان از طریق دپلماتیک یادداشتی در مورد مسایل مشکلات مرزی بین دو کشور به افغانستان می فرستاد، افغانستان آن را نادیده می گرفت. اما تهانه های سرحدی قبلی در مرز همچنان برپا بود و تهانه های جدیدی نیز با توافق جانبین به وجود آمد و دهها سال گذشت.

بعد از کودتای کمونیستی در افغانستان که جهاد آغاز شد، تهانه های سرحدی افغانستان رفته رفته متروک گردید و یا در اثر حملات مجاهدین از بین رفت. این حالت برای پاکستانی ها فرصت مساعدی را فراهم کرد تا در سرحدات به تطبیق یک جانبه‌ء نقشه با زمین برآیند. در بعضی از مناطق، آنها تهانه های سرحدی خود را کیلومترها به داخل خاک افغانستان پیش آوردند. مثلا در منطقه‌ء وزیرستان شمالی که در هنگام امضای معاهده‌ء دیورند مخالفت با این طرح بسیار شدید و در نتیجه مرز نامشخص بود، پاکستانی ها به صورت یکجانبه نقشه را با اراضی تطبیق کردند. قبلا در منطقه‌ء انگور اده در سرحد وزیرستان تهانه‌ء پاکستانی ها مستقر بود اما اکنون این تهانه کیلومتر ها به داخل خاک افغانستان تغییر موقعیت داده است.

در دوران طالبان، فشار های دولت پاکستان بر آنان برای تثبیت مرز به جایی نرسید. مقامات طالبان بحث روی مساله‌ء دیورند را به زمانی موکول کردند که همه افغانستان تحت کنترل آنها قرار گیرد و شورایی از نمایندگان سراسر افغانستان در این مورد تصمیم اتخاذ نماید. مولوی جلال الدین حقانی وزیر سرحدات طالبان در ملاقات با نواز شریف نخست وزیر وقت پاکستان شکایت افغانستان مبنی بر تخلفات مرزی از جانب پاکستان را خاطر نشان ساخت و پیشنهاد نمود تا تهانه های مرزی دو طرف مجددا در همان جاهایی ساخته شوند که قبل از کودتای کمونیستی مستقر بود. نواز شریف ضمن قبول این طرح، به وزیر داخله‌ء وقت پاکستان دستور داد تا در مدت پانزده روز، نیروهای پاکستانی از خاک افغانستان عقب نشینی کنند. پاکستانی ها برای تطبیق این دستور از طالبان تقاضای نقشه‌ء تهانه های سرحدی را نمودند. اما قبل از آن که این نقشه ها از طرف طالبان تهیه شود، کودتای پرویز مشرف به عمر حکومت نواز شریف پایان داد.

وقتی از مرز مشترک سخن به میان می آید به این معنی است که هردو کشور دو سوی مرز در آن دارای حقوق مساوی اند اما در مورد دیورند چنین نیست. این مرز را دولت های مختلف در افغانستان به رسمیت نشناخته اند. پاکستان حق ندارد قبل از حل و فصل این قضیه و قبل از تثبیت حیثیت حقوقی این مرز، به صورت یک جانبه در امتداد مرز به خصوص در مناطقی که هیچگاه خط دیورند مشخص نبوده است دست به اقدامات یک جانبه بزنند. این کار می تواند روابط میان افغانستان و پاکستان را تا به مرحله‌ء برخورد نظامی جلو ببرد.

سلام بر ۲۴ حوت
روز قیام خونین مردم هرات

مولوی عبدالمتین کرخی

سـلام براسـلام، سـلام بـر عقیـدهٔ عـزت وآزادگـی ،بـر عقیـدهٔ قیـام واز خـود گـذری، بـر مکتـب شـهادت ورشـادت، بـر مکتب بدر واحد وحنین وکربلا..

سـلام بـر یـوم الله "۲۴" حـوت،بر روز تجلــی ســنت وارادهٔ خــدا "ج" وروز در خـشش وشـکوفایی عظـیم تـرین حماسـهٔ جاوید در تاریخ انقلاب اسلامی ما..

سـلام بـر لحظـات انفجـار نـور وفطـرت.. بـر لحظـه لحظـه تکبیرهـای سـرخ فـامی کـه گلبانـگ رهـایی را در میعادگـاه حـوت، در سـرزمینی بـه وسـعت همه قلب های عاشـق، تـا اوج مـلاً اعلـی فریـاد کـشیدند.. وجاودانـه تـرین حماسـهٔ تـاریخ، وخروشـنده تـرین سـرود آزادی را آفریدند...

سـلام بـر روز مطلـع.. بـر روزی کـه در آن خورشـید خـونین انقـلاب، از پهنـای سیلاب خـون "۲۵" هـزار شـهید شـاهد، بـه سوی دور دسـت تـرین افـق هـای وطـن اسـلامی مـان بـه طلـوع برخواسـت، وبـا شتابی بـه سـرعت نـور و بـا شـکوهی بـه جـاودانگی عـشق، کـران تـا کـران شـهر وکـوه ودیـار کـشورمان را در نوردیـد، وپیام خونین عبای قیـام را بـه همـه سـینه های عاشق، به همـه جـان هـای مـشتاق، بـه همـه ارواح بـزرگ، وبـه همـه ایمـان های زنده رساند...

سـلام بـر سـیلاب عظـیم راسـت قامتـان بپـا خواسـتهٔ خـدا جـویی کـه بـا مـشعل هـای گداختـه از نورانیـت ایمـان و بـالوای بـر خواسـته از گلـبن توحیـد، از همـه جـای سـرزمین خـدا"ج" سـرزمین راد پـرور ومـرد خیـز وشـهید آشـنای هـرات، قطـره قطـره جمـع شـدند، بهـم فـشردند، دریا شـدند، طوفـان آفریدنـد، وبـا خروشـی دشـمن برانـداز، بـر تمامـت هـستی باطـل پرسـتان کـور دل کفـر شـوریدند، ودنیـای سـتم سـاختهٔ خفقـان زای ظلمـانی آن را بـر سـرش بـه ویرانـی کـشیده، واردوی شب پرسـتان شـب شـمار را بـرای همیـشه در عــزای همــه خــواب هــای موهــوم صـنادید کفـر... از تـره کـی تـا لیـنن واز لینن تا پطر کبیر به ماتم نشاندند...

وسـلام بـر خیـل عظـیم شـهدای جاویـد زنـدهٔ "۲۴" حـوت وهمـه شـهدای پاکبـاز انقـلاب اسـلامی... بـر ارواح طیبـهٔ قافلـهٔ میلیـونی شـهیدانی کـه طلـسم افــسانوی قــدرت باطــل را در هــم شکـستند، وبـا قطـره قطـره خـون پـاک خــویش، لحظــه بــه لحظــه تــاریخ شـکوهمند ایـن مبـارزه را بـارور سـاخته وبر پیکرهٔ بر خواب رفتهٔ یـک ملـت، روح مقاومت وعصیان دمیدند...

وبـالاخره سـلام بـر وحـدت ... سـلام بـر شـهادت... وسـلام بـر پیـروزی.. ایـن سه گل واژهٔ فرهنـگ "جهـاد" کـه همـه در "۲۴" حــوت، در آن روز خــدا"ج" زمــین وآسـمان شـهر شـهیدان، هـرات باسـتان را چـه زیبـا آزیـن بـسته بودنـد، وچـه زیبـا، برای فرداهـای جهـاد، کـه آبـستن نبـردی بـی امـان ولا ینقطـع بـا سلـسله جنبانـان جاهلیـت کمـونیزم اسـت، الگـویی بـی مثال به تـصویر کـشیدند، کـه "جهـاد" جـز بـا "وحـدت" جـز بـا "شـهادت" شـاهد "پیـروزی" را در آغـوش نخواهـد کـشید، وایـن شـعاری اسـت کـه "۲۴" حـوت، در مطلع انقلاب، آن را بـر سـر فـصل دیـوان خـونین ایـن مبـارزه، بـه مبـارزان وقیـام گران هدیه کرد...

در آنجا ودر آنگـاه، کـه سـایهٔ ظلمـت، همه جا، درون هـر خانـه وهـر قریـه وهـر کوی وبرزن، خیمـه گـسترده بـود، وغـداره بنـدان نظـام کفـر، دنیـای آزاد وبـا صـفای خلـق خـدارا، بـه ظلمـات قیرگـون کفـر آغــشته بودنــد، وآوای شــوم اســارت واســتبداد، چــون کابوســی هولنــاک، در سـکوت سـهمگین بیـداد حـاکم، ایمـان زوال ناپـذیر مـردم بـه پروردگـار حـق وآزادی، از ذره ذره احــساس هــای سـرکوب شـده واراده هـای اسـیر، بـاروت انفجـار را آرام آرام آمـاده مـی سـاخت، مـردم بـا زبـان بـی زبـانی در اوج جـو خفقانی کفـر، چـه خـوب بـرای روز میعـاد همـدیگر را مـی پاییدنـد، روح هـا وجـان ها ودیده هـا، بـا چـه فـصاحت و بلاغـت

سلام بر سیلاب عظیم راست قامتان بپا خواستهٔ خدا جویی که با مشعل های گداخته از نورانیت ایمان و بالوای بر خواسته از گلبن توحید، از همه جای سرزمین خدا"ج" سرزمین راد پرور ومرد خیز وشهید آشنای هرات، قطره قطره جمع شدند، بهم فشردند، دریا شدند، طوفان آفریدند، وبا خروشی دشمن برانداز، بر تمامت هستی باطل پرستان کور دل کفر شوریدند

اعجاب آمیزی، بـا هـم مفاهمـه ومکالمـه مـی کردنـد.. اینجـا، در درون ایـن سـتم آباد، که همه زبان هـا را بریـده انـد وهمـه قلم ها را شکـسته انـد، وهمـهٔ آزادی هـا را بـه بنـد کـشیده انـد، تلاقـی نگـاه هـا ومخـابرهٔ ارواح اسـت کـه چـه زیبـا وچـه رسـا، نقـش زبـان وقلـم را بـه عهـده مـی گیرد...

تـو گـویی زمـین وآسـمان وچهـرهٔ غبـار غـم گرفتـهٔ در سـوگ نشـستهٔ شـهر وآن گلدسـته هـا وایـوان هـای بلنـد وآسـمان سـای مـسجد جـامع بـزرگ... آن بـرج هـای در هـم تکیـدهٔ ارگ اختیـار الدین... مناره هـای سـر بـه فلـک کـشیدهٔ قامت افراشتهٔ حـزین... بـا دیـدگانی پـر از توقع وانتظار به تـو مـی نگرنـد.. تـو گـویی کـه تـاریخ، در سـیمای سـالخوردهٔ در هـم فرورفتـهٔ "کهـن دژ" آزادگـان، بـا تبـسم تلـخ، بـه سـوی تـو خیـره شـده اسـت، وصـحنه هاوکارنامـه هـای بـه یادمانـدنی مبــارزات نیاکــان واســلافت را در برابــر دیدگانت مجسم مـی سـازد... پنـداری کـه پیــر هــرات از ورای بلنــد ایــوان مزارگـاهش، ومولانـای جـام در زیـر آن رواق پـر از گنجینـه حکمـت وعرفـان، ورازی از ورای هـزاران راز وهـزاران ایمـا با دیدگانی سرزنش بـار تـو را مـی نگرنـد.. تـو گـویی همـهٔ آفـاق همهمـهٔ طبیعـت همهمهٔ هستی، به تـو چـشم دوختـه انـد... پنـداری همگـان در ورای ایـن همـه نگـاه هــای معنــی دار والهــام بخــش وحرکــت آفـرین وتهـیج کننـدهٔ خـود، از تـو مـی پرسند.. کجـا...؟ چـه وقـت...؟ ودر گـدامین میعاد...؟

وچنـین اسـت کـه همـه نگـاه هـا درهم مـی غلتنـد... همـهٔ ارواح درهـم مـی آمیزند... همه دل هـا بـا یـک طنـین واحـد درهم مـی تپنـد.. اینـک... اینجـا... اینجـا... در میعادگاه ۲۴ حوت همـه بـا هـم، همـه موج همـه طوفـان همـه عـصیان، همـه فریاد.. نـه مـن ونـه توونـه او، همـه "ما" ... وبدین سان لحظات موعـود فرامـی رسـد، وشراری مقـدس از خـشم وکـین مؤمنـان، به یکباره بر خرمن بـاروت مـی جهـد، وبـا یـک انفجـار عظـیم، بـرج وبـاروی سـلالهٔ ستم والحـادرا، از بنیـان بـر مـی کنـد... انفجـار، انفجـار بمـب وگلولـه نیـست، انفجـار موشـک وخمپـاره نیـست، انفجـار ایمـان وعقیـده اسـت، انفجـار احـساس واندیـشه اسـت... انفجـار تنهـا، انفجـار در بخــشی از مخــروط سیاســی- نظـامی جامعـه نیـست، کـه انفجـار طـرز فکـر جاهلیت است، انفجـار نظـام ارزشـی بـی بنیاد کفـر اسـت... وچـنین اسـت کـه "۲۴" حـوت، ۱۳۵۷ مـصداق ایـن فرمـودهٔ حـق می شود که "تؤتی اکلها کـل حـین بـاذن ربهـا... کلمـه طیبـه در هـر زمـان مـساعد، بـه اذن وسـنت پروردگـار ثمـرش را هدیـه مـی کنـد... کلمـه طیبـه جاودانـه اسـت وهرگز فناپذیر نیست...

آری! چنـین اسـت.. وچـه چیـز بـه ۲۴ حـوت، شـکوه وجـاودانگی مـی بخـشد..؟ چـه چیـز۲۴ حـوت را سرمـشق آزادگـان ودریادلان می سازد؟ وآیـا مگـر غیـر از ایـن اسـت کـه ۲۴ حـوت را اگـر از نظـر زمـان تقـویمی ملاحظـه کنـیم، یـک روز اسـت ماننـد همـهٔ روزهـای دیگـر کـه در آن آفتابی طلـوع مـی کنـد ومردمـی از خـواب اعـصاب بیـدار مـی شـوند، وبـا خزیـدن در لاک غفلت مجـددا بـه خـوابی دیگـر فـرو می روند وسر انجام بـا غـروب آفتـاب همـهٔ عمر آن روز پایـان مـی یابـد، امـا اگـر ایـن روز را از نظــر زمــان اجتمــاعی ونظــام تــاریخی وعقیــدتی ملاحظــه وتحلیــل نمـایم مـی بینـیم کـه عظمـت ایـن روز.... وسعت وپهنـای ایـن روز بـه وسـعت تـاریخ است، به بلنـدای همـهٔ ابـدیت اسـت، طلـوع آفتـابی اسـت، ولـی نـه آن آفتـابی کـه طبیعـت مـادی را جـان مـی آورد، وگیـاه وحیـوان را بـه تـوان ودوران مـی رسـان... بل آفتابی کـه ظلمـت کفـر را از هـم مـی درد، بـر کالبـد متـروک معنویـت، وارزش هـای مهجـور وتنهـایی حقیقـت، روح وروان مـی پاشـاند.. "۲۴" حـوت یکـروز است، روزی کـه درآن انـسان هـا از خـواب، بیدار می شوند، امـا نـه آن بیـداری عـادتی یـی کـه همـراه بـا تحـرک سـلول هـای مادی، سلـول هـای وجـدان وشـریان هـای معنویت وروحانیـت وایمـان، بـر خـواب مـی رفت، ودر رخـوت آبـاد دنیـای دنـی، مهـار حیـات انـدر کـف نفـس امـاره بـود، و انــسانیت انــسان در فریــب آبــاد زمــان پژمــرده.... بیــداری ایــن روز، بیــداری حقیقــت اسـت.. بیـداری، شـعورووجدان یـک ملت اسـت.. بیـداری شـرف وعـزت وآزادی وبیـداری همـه ارزش هـا وآرمـان های برین و متعالی است...

کــه ایــن روز روز خداســت، ودر بـسیط آن آیـات بینـات خـدا"ج" منـزل زده اند... شـبانگاه حـوت شـبانگاهی اسـت کـه نورانیـت شـب قـدر را بـه میهمـانی بـر خواسـته اسـت... و" لیلـه القـدر خیـر مـن الـف شـهر" .. شـب قـدر اسـت.... وبـه وسـعت وبلنـدای هـزاران شـب... دروازه های رحمت خـدا"ج" بـر روی عـالم انـسام باز مـی شـود، وفرشـتگان رحمـت او، فـوج فـوج بـه سـوی خاکـدان حیـات انـسان فرود می آینـد، وسـین هـای نـور ورحمـت بـر کـف، زمـین وزمـان را نـور بـاران مـی کننـد، ورگبـار نـور چهـرهٔ حـضیض را ملکـوتی وآسـمانی مـی سـازد، در شـبانگاه پنجـشنبه بـزرگ، نیـز بـر روی ایـن قـوم اسـیر، کـه دژخـیم قـلاده هـای سـتم سیاهی را تا همـه جـای وجـود رنجـور آن، گـسترده اسـت، بـاز مـی سـود، ونوریـان نعمــت عظمــای "جهــاد" و"وحــدت" و"شهادت" را به عرصـه گـاه حـوت ارمغـان مـی آورنـد همزمـان بـا محـشر زمـین در ۲۴حـوت، محـشری دیگـر درآسـمان بـر پاسـت، آنجـا... در آسـمان هـا، در آن سـوی خاکـدان ظلمـانی، نوریـان بـه اسـتقبال از ارواح پـاکیزهٔ پاکباختگـان حـوت، صـف کـشیده جـشن نـور بـر پاداشته اند اینجـا، سـرزمین اولیـای خـدای میهماندار بدر پیـروز وحنـین واحـد، احـزاب وکربلا است...

میهمانـدار فـتح الفتـوح وشـب قـدر است، میهماندار آیات خـدا"ج" وسـنت هـای تغییـر ناپـذیر اوسـت... میهمانـدار قیـامی اسـت کـه خـود از ژرفـای فطـرت زلال مـردم بـر جوشـیده وتبلـور ایمـان آهنـین تـوده هـا بـه اعتقـادات وباورهـای مـذهبی است...

قیـام حـوت، حرکتـی الگوسـت، از آن نظـر کـه بـه دور از هـر گونـه گـرایش هـا وثنویـت هـای غیـر خـدایی اسـت... از آن جهـت کـه مجـرد از همـه شـائبه هـا وخواسـتگاههای گروهـی اسـت... از آن جهت کـه متحـد اسـت ویکپارچـه... از آن جهـت کـه هدفـدار اسـت وانقلابـی، از آن جهـت کـه تنهـا وتنهـا بـه یـاری پروردگـار بـزرگ متکـی اسـت.... وبـالاخره از آن جهـت کـه مقطعـی وگـذرا نیـست وتـداوم دارد.. وکنـون پـس از گذشـت بیـست وهفـت سال از آن تـاریخ، خـون"۲۵" هـزار شـهیدراه خـدا در رگ رگ فرزنـدان ایـن ملـت، ودر شـریان تـاریخ مبـارزات حـق، همچنـان در جوشـش اسـت، واز فـوارهٔ تنومنـد انقـلاب هـر روز بـر سـینه سـتبر دشـت هـا ودره هـای قهرمـانپرور وطـن اسلامی بیـشتر بـال وپـر مـی گـستراند وبـر فـراز سـنگرهای عظـیم انقـلاب کـه بـه وسعت همه پهنـای سـرزمین آزادهٔ ماسـت نـسیم همـاره عـشق وشـور وحماسـه ومقاومـت را هدیـه مـی کنـد.. وبـه سـخن قـرآن همچـون شـجرهٔ طیبـه یـی را مـی مانـد: اصلها ثابـت وفرعهـا فـی الـسماء واخیـرا ۲۴ حـوت افـسانهٔ بـدون پیـام وحرکتـی بـدون الهـام نیـست و دردمنـدان وعارفـان وسـالکان ره نیکـو داننـد کـه ۲۴ حوت چیست؟ ویـاران روز میثـاق وعلـم بـه دوشان روز وثـاق آنهـا مـی داننـد، کـه چـه قدر نیازمند الهـام وپیـام هـای ۲۴حـوت انـد ودشـمنان ایـن ملـت بایـد پیـام ۲۴ حـوت وهمـه یـوم الله هـای بـزرگ انقـلاب مـا را دریافت نموده باشـند کـه آن جـز یـک پیـام نیـست... آن ایـن اسـت کـه: "**وسـیعلم الذین ظلموا أی منقلب ینقلبون**"

د هیوادوالو ملي دنده؛ د دولت د ستنو ټینګول دي

زکوخیل

ټولـو هیوادوالـو تـه پـوره پـوره پتـه ده، چـې دبـن دپریکـړو وروسـتي پـړاو هـم بـشپړ شـو؛ یعنـي ملـي شـورا جـوړه او پردنـدو یـې پیـل وکـړ. تیـر بـه هیرکـړو پـه راتلـونکی بـه خبری وکړو.

څـه مـوده پخـوا دبـن، توکیـو او بـرلین غونـډو پـر دوام پـه لنـدن کـې دافغانـستان دبرخـه لیـك پـه اړونـد غونـډه جـوړه، چـې لـه شـپیتو څخـه دزیـاتو هیـوادو او نړیوالـو موسـسو لـوړ رتبـه استازیو پـه کـې ګـډون کـړی و. پـه غونـډه کـې زمـوږ پـه هیــواد کــې پــرتې سیاســي اقتــصادي، امنیتــي او ټــولنیزې ســتونزې وڅیــړل شــوې او دټولــو ستونزو دلرې کولـو لـه پـاره نړیوالې ټـولنې تقریبـا ۱۰،۵ ملیـاردو ډالـرو مرسـتې ژمنـه وکـړه او مینـه یـې وښـوده ، چـې ددې ویجـاړ هیـواد پـه بیارغونـه او د خـوارۍ او فقـر د منځـه وړلـو پـه لارکـې بـه لـه ژمنـه شویو پیسوڅخه کار واخلي.

د ډیروسیاسـت والـو او دنظـر خاونـدانو پـه انـد زمـوږ دخلکـو او دولـت لـه پـاره بـه دا وروسـتی ازموینـه وی، پـه دې مانـا، چـې څومره او پـه کومـه کچـه بـه پـه هیـواد کـې اوسـیدونکی پـر ګـټې دهیـواد دبیـا رغـونې او خپـل ژونـد دښـه کیـدو او پـه هیـواد کـې دخـوارۍ ، بیکـارۍ دلـه منځـه وړلـو پـه موخـه یـو بـل تـه دیـووالی او مرسـتې لاسـونه ورکـړي؟ هیـواد وال بـه لـه دې وروسـته پـه کومـه کچـه کـې حکومـت تـه دټولګټـو پـروژه دپلـې کیـدو لـه پـاره زمینـه برابـره کـړي؟ کـه پـراخې پـرګنې لـه حکومـت سـره لاس یـو نـه کـړي او پـه پـوره یـووالي دټولګټـو پـروژو د تطبیـق او پـه عملـي ډګـر کـې دپلي کیـدو لـه پـاره زمینـه برابـره نـه کـړي او لـه حکومـت سـره پـه پـوره اخـلاص لاس یونـه کـړي، پـه دې صـورت کـې بـه دژمنـه شـویو پیـسو لګښـت لـړ ګټـور وی او دپرګنـو دسـتونزو پـه لـرې کولـو کـې بـه ډیـره لږه اغیزه ولري.

همدارنګـه بـه دحکومـت لـه پـاره هـم دا وروسـتی چـانس وی وبـه لیـدل شـي چـې پـه راتلـونکي کـې یـې څـه بریـاوې پـه برخـه کیـږي. حکومـت بایـد دژمنـه شـویو پیـسو پـه لګښـت کـې ، دهیـواداو خلکـو دډیـرو ضـروری اړتیـاووتـه دلومړیتـوب حـق ورکـړې او دملي ګټـو پـه پـام کـې نیولـو سـره اغیـزمن پـلان جوړ،پـه پـوره دقـت، څیرتیـا او خواخـوږۍ سـره دهیـواد پـه بیـا رغونـه او دپرګنـو دسـتونزو دلیـرې کولـو پـه لارکـې پلې اولـه ژمنه شویو پیسو څخه ګټه واخلي.

ددې لـه پـاره چـې پـه راتلـونکی کـې چـارواکې لـه خپلـو کړنـو څخـه پـر ژره پـورې پایلـه تـر لاسـه کـړي، ددې موخـې تـر لاسـه کولـو لـه پـاره حکومـت تـه دیراخـو پرګنـو ملاتـړ اړیـن بریښـي. او دا ملاتـړ هغـه وخـت تـر لاسـه کولاې شـي، چـې حکومـت د دوی ستونزو او اړتیـاوو تـه ځـانګړې پاملرنه وکړي.

به روان شهدای قیام ۲۴ حوت ۱۳۵۷ هرات

زنده ، با عشق

محمد اسحاق فایز

که گفته بود بازوانت شکسته است
و ایمانت
عروج ناباوری های یک سپیده سیاه،
که وقتی باز ایستادی
خون از بازوانت
فوران زد
وسپیده هارا سر خ روی کرد
و افقهای گازر گاه
ترانه های بی مرگی ناژو های هرات
را سرود
و آویخت ؟
بر رواق مصلاها
که گفته بود اژدهای دوسر سرخ
آریانا را می بلعد
و تاریخ کاوه ها
در برگهای سیاه ،
سیاه تر می شود
– وقتی عربده هایتان آسمان را پر کرد
شهر ،
شهری که فاجعه را خواب دیده بود

صدا و آهن را
به مصاف گاه سبز زمانه فراخواند
– وقتی موج خون در تلاطم شد
و تانک ها
عاطفه هارا زیر زنجیر هاشان له کردند
و شرافت را درموج کوب بم ها
نشانی سرخی دادند
تا ما
تا نوادگان ما
گردن فرا کشیم
وهمچنان که زندگیست
عقل سبز را
و باور های سبز را
با درفش های نام مان
برا فرازیم :
برای نه گفتن
و اینکه :
وقتی مهمیز ها بر شانه های مان فرو می آمد
انسانیت زنده بود
وما بر اسفالت ها
از رگان جان
خون می دادیم تا هرات بی ناژو نماند
و سرزمین،
بی سبز بنان در عفن نپوسد .
که گفته بود آی انسان!
چاه ها و سیاه چاه ها و پولیگونها
چه افتخار ی دارند؟
آزادی با ایلجار و اشغال
مصالحه نمی کند.
و آسمان روشن خدا
بی خورشید نمی ماند
ورنه آیینه و سبزی
مفاهیم گنگی می شوند در قاموسی که
هیچ است .

***

که گفته بود
نمی توانی دست بریال توفانها
فراکشی
و کوه را
و صخره را
و بلا را
با خنده های رازناک گاه مرگت
مسخره کنی ؟
وقتی فواره های سر خ
مصلا هارا تا شانه رسید
و عرش در مقتل نالید
نه بالید .
وقتی خشاب های پر ذهنت
گلوله های باورت را شلیک کردند
تا" رگبار های سرخ"
ننگ آورده را قبول شده ندانند.

که گفته بود پیکر های هیزم شدهٔ هراتیان
وقتی
می سوزد
آتش افروزان را امانیست مدام
تا در اجاق ننگ
پاره های دل مان را کباب کنند
ودر مهمانی اشغال با" ودکا" تناول کنند .
که گفته بود تاریخ دست زیر الاشه می نشیند
– خاموش
و دلقک ها
پتیاره گی های خویشتن ها را
با تاج و تخت
غنیمت می دانند
بی آنکه ، سنگی از فلاخن
و سیلابه هایی از غلاف ها بیرون شود
وخون
ننگها را بشوید ؟
وقتی آنروز
ستاره ها به آسمان کوچیدند
و ز مین آبستن ستاره های دیگر شد
هرات، داغواره هایی بر تن داشت
سرخ
و سبز
وحالیا نیز
آسمان شبش تاریک و روز ها یش آبیست،
ستاره ها هرکجایش چشمک می زنند
بی آنکه زمین
پشتاره های خون و فاجعه را از یاد برده باشد
و قربانیان زمین
ایستاده اند بر گردهٔ تاریخ
– شاهد :
هرکز نمیریم
هرگز نمیریم
ما زنده ایم، زنده به عشق !!
حالیا
زنده ایم تا عروج خاک بر چهرهٔ
آسمان را پاک کنیم
از ننگی که رفته بود
رخشهای تانرا که بر آخور های سبز
مشرق بسته اید
رها می کنیم
تاختن تا افق های خونین را
و به یاد می آوریم
روزگاری سجاده های ما
بوی عطر صداقت می داد
و کمر گاهان
از توت و چهار مغز و کشمش گرسنگی
نیرو می گرفت
تاد رمصاف ها
در برابر تانکها زره باور های ما
تنکی نکند

تا پابرهنگی های مان در نم خون
دشت هارا از لاله های بهاری
از نو بیاراید
تا وقتی مرگ های معلق مان به یاد می رسد
عزرائیل درنگی کند
از دریغ .

***

واه چه گلهای سرخی
پیشانی های غروب را مانند !!
وقتی که ستاره یی در پایانه های
شبی تاریک
به خون می غلتد
و خونش تمام بشریت را آبرو می دهد
واه چه گلهای ارغوانیی!!
گوییا افرشتگانی از عرش
راه را
راه رفتگان آنروز را گل باران کرده
اند
تا زمینیان بر گلبرگهایش
نماز سپاس را به جا کنند
و ابر های پرنیانی پر بار خاکستری
در بهاری ترین روزی
باران را
به تن شویی ناژو های هرات
بباراند.

۲۰ حوت ۱۳۸۴
کابل

عشق خدا

محمد الله افضلی

دوش دیدم که هری حالت دیگر دارد
گوئیا حادثه وغلغله بر سر دارد
ترس ووحشت همه جا دشمن کافر دارد
عشق تنها به چنین هلهله باور دارد
هان دیدم همه جا خیل ملک می آید
صوت تکبیر زمأوای فلک می آید
صبحدم نعره زنان مردم ما از همه سو
همچو امواج خروشان همگی در تک وپو
همه با رخت شهادت همه با غسل ووضو
زین تلاطم به بدن راست شود یکسره مو
آری این جا سخن از عشق خدا می باشد
سخن عشق وصفا از همه جا می باشد
سیل امواج خروشان چه تماشا دارد
همت مردم ما رتبهٔ والا دارد
به شهادت همه کس میل وتقاضا دارد
هر کسی از دیگری بیش تمنا دارد
تا که خونین شودش جمله سراپای وجود
تا که با عشق الهی بنهد سر به سجود
دشمن ظالم وبد کاره ومنکر زخدا
بهر قتل همگی بسته کمر در همه جا
کودک وپیر وجوان را نکند فرق وجدا
گوش ها کر شود از بس که بود فیروصدا
این یکی غرقه به خون جام شهادت نوشد
وان دگر نعره زنان پیک سعادت جوید
شهر وبازار وخیابان همه رنگین شده است
رود مواج هری یکسره خونین شده است
زارو رسوا وخجل دشمن بی دین شده است
افتضاح دو جهان مکتب لینن شده است
فخر بادا به تو ای مرد مسلمان وغیور
ننگ بادا به تو ای دشمن بدخواه وشرور
هر طرف می تپد آن خصم بد اندیش وجبون
چون رسیده است ورا نوبت کشتار کنون
بی تکلف زده اند سر به خرافات وجنون
خلقی وپرچمی وروسی مردار وزبون
صبر مردم از غیرت ایمانی ما غافل شد
بر اساس سخن و گفتهٔ حق، جاهل شد
ره ورسمش زازل تا به ابد باطل شد
عمر وی با هدف پوچ وغلط زایل شد
عصر ما عصر سقوط ثنویت باشد
نسل ما نسل نجات بشریت باشد

منافع ملی در پیوند با ارزش ها

عبدالعلی کوهی

گفته اند ارزش ها یکی از پایه های اساسی ومایحتاج مادی ومعنوی مارا می سازند، ما ناگزیریم این ارزش ها را رشد دهیم و از سقوط آن در جامعه جلوگیری نماییم و تداوم آنها را حفاظت کنیم.

یکی از این ارزش ها داشتن حکومت و ادارهٔ سالم در جامعه است که باید به وسیلهٔ دولت ها حمایت گردد ونگذارد حکومت های خود سر، تاریخ زده، توتالیتر و مستبد ارزش های ناشی از حقوق طبیعی انسانها را خفه سازند.

این ارزش ها که پیوند مستقیم با منافع ملی دارد با ایجاد یک ادارهٔ سالم در کشور تحقق پذیر است که احکام شریعت اسلام و قانون اساسی را مورد اجرا قرار دهد.

حکومت ها در جامعه یک فرآیند تاریخی است که در مسیر جامعه صیقل یافته و رشد می نمایند. حکومت ها با ایجاد جامعهٔ شهروندی که همان جامعهٔ مسؤوولیت پذیر است وعناصر متشکلهٔ آن مدارا، تفاهم وآگاهی از خود ودیگران می باشد مدنی شده اند. دراین جامعه فرد به درون جامعه پرتاب نمی شود، بلکه منافع آن درتقابل با منافع دیگران رشد نموده ودریک رقابت آزاد ومنطقی برای سایرین مجال منافع می دهد.

در غرب سال ها طول کشید تا جامعهٔ شهروندی به وجود آمد و نهادهای قدرت تشخیص گردید. باید گفت که درفرهنگ شهروندی انسان ها قادر می گردند تا به بیرون بنگرند، پنجره ها را بگشایند و در انزوا زندگی نکنند. دراین نوع حیات اجتماعی دیدگاه ها با هم برخورد می کنند مقایسه می شوند، سخن های دیگران مجال شنیدن می یابد و در فرجام تحول و تغییر می پذیرند.

بنا بر این ما به چنین یک جامعه نیاز داریم و این کار، درچتر یک نظام قانون مند به دور از خشونت میسر است که در آن رقابت با شکیبایی توأم می گردد. بدون شک قدرت دولت را نمی توان از بین برد، اما می توان آن را با نظامی قانونمند محدود کرد که تنها حکومت های ملی وبا تقوا در راستای این همزیستی وجامعهٔ شهروندی ومدنی کمک می نماید.

روسو گفته است که جامعه در شکل کنونی خود ژرف ترین زخم ها را بر پیکر بشریت وارد آورده است، فقط جامعه مدنی می تواند این زخم ها را التیام بخشد جامعهٔ افغانستان در تداوم تلاش های تاریخی خود اکنون به پایان راه، خود را نزدیک ساخته است. ما درحال گذار از یک روند تاریخی بی

حاکم عادل بیشتر مورد قبول مردم است تا حاکم مستبد، وقتی ما از عدالت اجتماعی در جامعهٔ اسلامی صحبت می کنیم منظور ما جامعه یی است که در آن اغلب مردم در رفاه به سر می برند

ثباتی به سوی نظام قانون مند می باشیم، توزیع قدرت دولت میان نهادهای مختلف جامعه وقت زیادی را می گیرد، تا این که نهادهایی چون حکومت، قوهٔ قضائیه وپارلمان به وجود آید وفعالیت آنها باهم همآهنگ گردد.

آنچه در کشور ما در برابر برخی از ارزش های جهان مدرن وپیشرفته وتحقق برنامه های توسعهٔ ملی سنگ اندازی خواهد کرد، همانا ریشه دار بودن ساخت های قومی، قبیله یی وزبانی است که جامعه را در چوکات های کوچک محدود می سازد وموجب بی ثباتی اجتماع می گردد

در افغانستان پایه های این نهاد های قدرت با تشکیل پارلمان شکل گرفت.

به یقین این پارلمان می تواند ارزش های ملی ودموکراتیک را پاسداری نماید. از جمله در جهت ایجاد یک فضای سالم امنیتی، توزیع عادلانهٔ ثروت میان افراد جامعه، تطبیق یکسان قانون اساسی، مشارکت اقوام در اداره وبرنامه ریزی وبالآخره انکشاف متوازن افغانستان را نظارت خواهد کرد که مطابق به نظر روسو انسان طبیعی همان انسانی بالقوه است که استعداد های او درجامعه متبارز می شود.

اما افغانستان که یک کشور اسلامی است وما به ارزش های دینی خویش بیش از همه نیازمندیم و افتخار داریم، یک حکومت عادل مشروعیت این نظام را می سازد نه قدرت، شکوه وجلال. حاکم عادل بیشتر مورد قبول مردم است تا حاکم مستبد، وقتی ما از عدالت اجتماعی در جامعهٔ اسلامی صحبت می کنیم منظور ما جامعه یی است که در آن اغلب مردم در رفاه به سر می برند. این اصل در حقیقت بنیاد حاکمیت مردمی را می سازد که در غرب به نام دموکراسی یاد می شود.

هرچند در جوامع اسلامی امروزی این امر کم تر انعکاس می یابد. در اسلام اولو الامر یا زعیم سیاسی را مردم باید انتخاب کنند این همه موارد امروز در افغانستان شکل گرفته و در این راه کارهای مهمی انجام یافته است اما متأسفانه در دگرگونی وضع جاری اثر گذار نبوده است چنانچه این موضوع در افغانستان در حال شکل گرفتن است که افراد و اشخاص زور مند به منافع بلندی دست می یازند که قابل تصورنیست و بر عکس توده های عظیم مردم در حال فقیر شدن می باشند.

دولت ونهادهای مماثل به فکر تشکیل طبقهٔ متوسط نیستند و این مفکوره تا هنوز به پختگی نرسیده است که باید این طبقه را ایجاد کرد وبرای مردم زمینه های اشتغال را فراهم ساخت. این یکی از دشواری های جامعهٔ ماست، سرمایه های خارجی کم تر به جریان اقتصادی در کشور باز می گردد. البته که نمی شود بدون سرمایه گذاری های کلان برای مردمان تشنه کار، اشتغال به وجود آورد ونظام تولیدی پیشرفته را سازمان داد.

ما از کابینهٔ جدید می خواهیم که با نهادهای قانونگذار بالای رفتار های مدنی واقعی مردم اثر گذار باشد و ارزش های ملی، اعتقادی، اخلاقی مردم را نه تنها حراست نماید که پشتیبانی نماید واین اصل در افغانستان پذیرفته شود که حاکمیت از مردم است، نه از حلقات زور وزر وسرمایه!

آنچه در کشور ما در برابر برخی از ارزش های جهان مدرن وپیشرفته وتحقق برنامه های توسعهٔ ملی سنگ اندازی خواهد کرد، همانا ریشه دار بودن ساخت های قومی، قبیله یی وزبانی است که جامعه را در چوکات های کوچک محدود می سازد وموجب بی ثباتی اجتماع می گردد. بناءً حکومت قانون مند در افغانستان به این باورها باید پایان دهد. واین چیزی است که مردم انتظار آن را از نهاد های قدرت در افغانستان دارند که باید به وجود آید .

ولس دې د امن په راوستو کې د امنيتي چارواکو لاسنيوی وکړي

ذبیح الله اتل

په هېواد کې دتېرل شويو جګړو لـه امله، چې پرمظلوم ملت يې ارام خوب ناارامه کړی و او هره ورځ به د خلکو کورنه لوټول کېدل چابه يې پوښتنه نه شوای کولای. هېواد مودبارتو بدبويي نيولی و هره خوادسرو مرمیو باران و، دکورونو ديوالونه دتوپونوپه ګولیوسوری، سوری شوی و، تعلیمي موسسې مودښکیلو ډلو ترمنځ په سنګرونو بدلې شوی وې او د راتلوونکی لپاره هيڅ هیله نه ترسترګو کېده. په هېواد مو توره تیاره راغلی وه، مرګونه عادی شوی و هره، ورځ به په يوه نه يوه کورکې غم جوړو، دبې روزګاری کچه ورځ په ورځ زیاتیده خوانان له مجبوریت څخه پوستوته تلل دپوهې له روښنایي څخه بې برخې شوی و همدارنګه نجونی په کوروکښیستی او له تعلیم څخه بې برخې پاتې شوی. دزده کړې سطح دهېواد په کچه ډېره راټیټه شوی وه. ددې پرځای، چې دپرمختګ په لور ګام واخلو دوروسته والی خواته روان و. همدارنګه زموږ دهېواد مسلکی اوکارپوهه کسان له هېواد څخه بهرته په مهاجرت مجبوره شول اوپه غربت کی يې خپل ژوند ته دوام ورکاوه دا ټول هغه لاملونه و، چې زموږ هېوادیې دپرمختګ له کاروان څخه دشا خواوته تمباو؛ خو دا چې یاخلك نورله جګړو څخه ستړی شوی اویاهم بهرنیانونو په دغه هېوادکې که تراوسه بې امنې جګړې په خپله ګټه بللی اوس په دی عقیده شوی، چې دهغوی په تاوان دی څکه یې نودسولې ثبات لپاره لیځی رابـډوهلی. دمیشته اقوامونو ترمنځ يې دسوله ایزو اړیکو په رامنځته کولو کې هڅې پیل کړي، چې تریوی اندازی دغه هڅې بریالی وی او زموږهېواد وال يې شاهدان دی.

دخلکو لپاره تريوی انداز کارونه پیدا شول، دقوانینو دتطبیق په موخه پارلمان جوړ، دهېواد ملی اردو یوځل بیا منظم اودپرمختګ لپاره یولړ ځانګړی ګامونه پورته شول، چې ورڅخه سترګی نشو پټولای اوزموږ هېواد وال يې د راتلوونکې لپاره هیله من کړل. خوهغه څه ،چې اوس يې هم دولتي چارواکې اوهم دهېواد مظلوم وکړی له اندیښنی سره مخ کړی هغه دهیواد په ځینو ولایتونو کې اوځان مرګی بریدونه، دښوونځیوسوځول اودخلکو شهیدانول دی، چې په رښا ورځ ترسره کیږی خو دا چې څنګه کولای شو دغوستونزوته دپای ټکی کیږدو په زغرده ویلای شو، چې ددولت ترڅنګ دملت مسوولیت هم دی، چې دهېواد په کلیو اوباندوکې دامن فضاپه ساتلوکې مرسته وکړي ملت په دغه برخه کې له دولت سره مرسته ونه کړي؛ نوهېواد به مو یوځل بیا دجګړو په تیاروکې دروښنایی لار ورکه کړی .کله چې ملت تل دمطبوعاتوله لاری دژوندانه دسمون لپاره له دولت څخه خپلی هیلی په تکرار غواړی، دهغوی غوښتنوته دی پاملرنه وشی دولت هم له ملت څخه غواړی، چې له هغوی سره دهېواد په سوله اوامنیت کې چټك اونه ستړی کیدونکی ګامونه پورته کړی. که ملت له دولت سره مرستندوی نه وی ددولت ټولی هڅی به هیڅ مثبتې پایلی ونه لري اودنورو دولتونو په شان به دغه دولت هم نسکورشی، چی له هغوی سره دملت مرسته نه وه اوس چی دپرمختګ له پاره لار اواره شوی؛ نودملت دنده ده، چی نه یوازی په مرکز بلکی په هغو ولایتونوکی ،چې همدااوس خونړی جګړی روانی دی اویاهم دهېواد دښمنانو ځان مرګی بریدونه پیل اوورځ په ورځ زیاتیږی په ټینګ عزم نه یوازی دځان بلکې دهېواد په کچه خپلی مبارزی ته دوام ورکړی اودهېواد په ګوټ ګوټ کې دسوله ایز ژوندانه لپاره هڅی ونه سپمه وی، ځکه دهېواد هرپرمختګ په امن پوری اړه لری او دپرمختګ لپاره یوازېنی په هېواد کې دسولې ټینګوال دي.

حوادث مهم کشور در یک سالی که گذشت

۶حمل: ژاپن دوازده میلیون دلار به افغانستان کمک کرد.

– ملل متحد مأموریت یوناما را در افغانستان تمدید کرد.

۷ حمل: انفجار ماین در ولایت لوگر جان چهار عسکر امریکایی را گرفت.

۸ حمل: ملا جان الله یک تن از فرماندهان طالبان به دولت پیوست.

۹ حمل: رئیس جمهور رومانیا به افغانستان سفر کرد و با حامد کرزی در کابل گفتگو کرد.

۱۰ حمل: بند سلطان غزنی منهدم شد که بخش هایی از شهر غزنی را ویران کرد و به میلیون ها افغانی خسارت وارد آورد.

– سنگ تهداب دانشگاه خوست در آن ولایت گذاشته شد.

۱۱حمل: لورا بش همسر جورج بش رئیس جمهوری امریکا وارد کابل شد و با رئیس جمهوری افغانستان در قصر گلخانه ملاقات کرد.

– محاکمهٔ متهمان ترور احمدشاه مسعود قهرمان ملی افغانستان در پاریس آغاز شد.

۱۳ حمل: کار بازسازی سرک هرات ـ قندهار آغاز شد.

۱۵حمل: پاپ جان پال دوم رهبر کاتولیک های جهان در روم درگذشت.

۱۶ حمل: کنفرانس مجمع انکشاف افغانستان در شهر کابل آغاز به کار کرد. در این کنفرانس راه های رشد اقتصادی افغانستان مطالبه و بررسی گردید.

۱۸حمل: یک هلیکوپتر نیروی نظامی امریکا در غزنی سقوط کرد و در آن ۱۹ عسکر امریکایی به هلاکت رسید.

۲۰ حمل: حامد کرزی در مراسم خاکسپاری پاپ جان پال دوم شرکت کرد.

۲۲ حمل: ده هزار نمره زمین برای عودت کنندگان در ولایت بغلان توزیع شد.

– آب خیزی دریای آمو ۱۶۸ هزار هکتار زمین را زیر آب برد.

۲۳حمل: مصکوکات فلزی افغانی در بازار داد و ستد به چلند افتید.

۲۹ حمل: هفده زندانی افغان از زندان گوانتانامو آزاد شدند.

۱۱ثور: درگیری میان تظاهرکنندگان و پلیس در هرات منجر به کشته شدن دو تن از افراد تظاهر کننده شد.

– سنگ تهداب عمارت شورای ملی افغانستان گذاشته شد. قرار است عمارت شورای ملی افغانستان دوباره بازسازی شود.

۱۲ثور: ۸۶ زندانی از زندان نیروهای امریکایی در قندهار و بگرام آزاد شدند.

۱۳ثور: انفجاری در یک انبار مهمات در خنجان، جان ۳۳ نفر را گرفت.

۲۰ثور: کرزی برای انجام یک سفر رسمی به بلژیک و فرانسه رفت.

– تظاهرات خشونت آمیز مردم در جلال آباد به خشونت کشید که طی آن ۴ نفر کشته شدند. این تظاهرات به خاطر تقبیح اهانت به قرآن از سوی نظامیان امریکا صورت گرفته بود.

۲۴ثور: افراد مسلح نقاب پوش دفاتر مؤسسات خیریه را در بهارک بدخشان به آتش کشیدند.

۲۸ ثور: خانم کلمنتینا کانتونی یک زن امدادگر ایتالیایی در شهر کابل ربوده شد.

۳۱ ثور: طاق ظفر پغمان پس از بازسازی دوباره افتتاح شد.

۴جوزا: موافقتنامهٔ همکاری های استراتژیک میان افغانستان و امریکا در واشنگتن به امضا رسید.

۹جوزا: مولوی عبدالله فیاض رئیس شورای علمای قندهار در شهر قندهار ترور شد.

۱۱جوزا: بزرگ ترین بازار مواد مخدر در هلمند نابود شد که در آن ۲،۵ تن تریاک و ۲۵۰ کیلو گرام هیرویین نیز به دست پلیس افتاد.

۱۲جوزا: اکرم خاکریزوال قوماندان امنیهٔ شهر کابل در اثر یک حملهٔ انتحاری در مسجدی در شهر قندهار کشته شد. در این انفجار ۱۶ تن دیگر نیز به هلاکت رسیدند.

۱۸جوزا: یک خانم ۳۴ سالهٔ چینی در کابل به اسلام مشرف شد.

۲۱جوزا: کلمنتینا کانتونی زن امدادگر ایتالیایی از سوی ربایندگانش در کابل آزاد شد.

۲۳جوزا: ۱۱۸ تن از قوماندان های حزب اسلامی در شهر گردیز به دولت پیوستند.

۲۸جوزا: سیلاب در بدخشان جان ۲۰ نفر را گرفت.

۲۹جوزا: طالبان سی و یک تن پلیس و افراد دولتی را در ولایت قندهار به اسارت گرفتند.

۶ سرطان: انفجار مهمات در شهر تالقان ولایت تخار هفت کشته بر جای گذاشت.

۱۱سرطان: یوناما پایان برنامهٔ DDR را در افغانستان اعلام کرد.

۱۹سرطان: مولوی آغا جان عضو شورای علمای افغانستان در ترن ولایت پکتیکا ترور شد.

۲۱سرطان: چهار اسیر عرب از زندان بگرام قرارگاه نیروهای امریکایی فرار کردند.

۲۵ سرطان: از سقوط یک هلیکوپتر نظامی نیروهای ناتو در هرات ۱۷ سرباز هسپانیایی جان خود را از دست دادند.

۲۶ سرطان: طالبان ۷ پلیس را در شورابک قندهار به قتل رسانیدند.

۲۹سرطان: طالبان ۵ تن را در ولایت هلمند سربریدند.

۳۰ سرطان: در اثر تصادم دو موتر در شاهراه کابل ـ قندهار ۲۰ نفر کشته شد.

– ملا عبدالله ملنگ عضو شورای علمای افغانستان در شهر قندهار ترور شد.

۳۱ سرطان: انفجار یک بمب در ولسوالی دای چوپان ولایت زابل جان چهار سرباز امریکایی را گرفت.

۱ اسد: ملک فهد شاه سعودی در سن ۸۴ سالگی وفات نمود.

– دو هزار راکت سکرشصت در ولسوالی خوگیانی ولایت غزنی کشف و مصادره شد.

۳اسد: شوکت عزیز نخست وزیر پاکستان وارد کابل شد و با حامد کرزی در قصر گلخانه ملاقات کرد.

۶اسد: کرزی از بامیان دیدار کرد.

۷سنبله: من موهن سنگ صدراعظم هند برای ملاقات با کرزی وارد کابل شد.

۱۰سنبله: جسد ۱۱ سیاحان ژاپنی که در قندهار کشته شده بودند پیدا شد.

۱۹سنبله: چهارمین سالروز شهادت احمدشاه مسعود قهرمان ملی افغانستان در کابل و پنجشیر تجلیل شد.

۲۱سنبله: صاعقه در ولایت کنر جان ده تن را گرفت.

۲۴سنبله: طالبان ۷ تن را به جرم حمل کارت رأی دهی در ارزگان به قتل رسانیدند.

۲۷ سنبله: انتخابات پارلمانی در سراسر افغانستان برگزار شد.

۴میزان: در اثر سقوط یک هلیکوپتر نظامی امریکا در ولسوالی دای چوپان ولایت زابل چهار سرباز امریکایی کشته شد.

۶میزان: اشرف رمضان یک کاندیدای موفق در انتخابات پارلمانی در شهر مزار شریف به قتل رسید.

۷میزان: ۹ تن از منسوبین اردوی ملی طی حملهٔ انتحاری در پلچرخی کشته شدند.

۱۱میزان: حامد کرزی عازم پاریس شد.

۱۴میزان: لطف الله حکیمی سخنگوی طالبان در پاکستان دستگیر و توسط مقامات پاکستانی به مقامات افغانستانی تسلیم داده شد.

۱۷میزان: زلزلهٔ شدیدی به قدرت ۷ درجهٔ ریشتر هند و پاکستان را لرزاند. این زلزله تلفات سنگینی را برجای گذاشت.

۲۱ میزان: طالبان ۶ پلیس را در ولایت ارزگان طی حمله یی به قتل رسانیدند.

– کاندولیزا رایس وزیر خارجهٔ امریکا وارد کابل شد و با حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان ملاقات کرد.

۲۴میزان: مولوی احمد خان در اثر انفجار یک بم جاگذاری شده در مسجدی در خوست کشته شد.

۲۵میزان: چند خارجی در کابل به جرم قاچاق اسلحه دستگیر شدند.

۲۶میزان: مولوی نورمحمد عضو شورای علمای افغانستان در ولایت کنر به قتل رسید.

۲۷میزان: طالبان مولوی محمد گل عضو شورای علمای ولایت هلمند را ترور کردند.

– از اثر پرتاب راکت از سوی نیروهای امریکایی چارسرباز پلیس افغانی در شهر قندهار جان خود را از دست دادند.

۲۸ میزان: طالبان ولسوال ولسوالی ارغنداب ولایت قندهار را به قتل رسانیدند.

۵عقرب: پاکستان چهارده تن از سران طالبان را به افغانستان تسلیم کرد.

۱۸عقرب: هتل کابل سرینا (هتل پیشین کابل) پس از بازسازی به بهره برداری سپرده شد.

۱۹عقرب: سومین کنفرانس ایکو در کابل آغاز شد. هدف این کنفرانس رشد و ارتقای سکتور خصوصی در افغانستان بود.

– نتایج انتخابات پارلمانی اعلان شد.

۲۲عقرب: کنفرانس والیان و قوماندانان امنیهٔ ولایات در کابل تدویر یافت.

۲۴عقرب: یک حملهٔ انتحاری در ساحهٔ گمرک کابل جان دو تن را گرفت.

۲۶عقرب: افغانستان و اتحادیهٔ اروپا اعلامیهٔ همکاری های دوجانبه را امضا کردند.

۱قوس: نخست وزیر استرالیا وارد کابل شد.

۱۵قوس: کار نام گذاری جاده های شهر کابل به همت وزارت اطلاعات، فرهنگ و توریزم آغاز شد.

۲۶قوس: در اثر واژگون شدن یک موتر لاری در میدان وردک ۱۲ نفر جان خود را از دست دادند.

۱۷قوس: کنفرانس کشورهای اسلامی در مکهٔ مکرمه به کار آغاز کرد.

۲۹ قوس: نخست وزیر کشور شاهی ناروی وارد کابل شد و با حامد کرزی دیدار و گفتگو کرد.

۱جدی: محمد یونس قانونی به عنوان رئیس مجلس نمایندگان (ولسی جرگه) انتخاب شد.

۴جدی: نخست وزیر پرتگال وارد افغانستان شد.

۱۵جدی: حامد کرزی برای بار سوم از ترکیه دیدار کرد.

۲۴جدی: ۳۵۰ حاجی در منا هنگام ادای مراسم حج جان خود را از دست دادند.

۲۶جدی: ملاخاکسار یک تن از رهبران طالبان که به دولت پیوسته بود در شهر قندهار ترور شد.

– امیر کویت به عمر ۷۷ سالگی وفات کرد.

۲۷جدی: در اثر یک حملهٔ انتحاری در سپین بولدک قندهار بیست تن کشته شدند.

۵دلو: پنجمین اجلاس والیان و قوماندانان امنیهٔ ولایات در کابل تدویر یافت.

– سنگ تهداب مرکز آموزش اسلامی سید جمال الدین افغانی گذاشته شد.

– ۷ زندانی از زندان پلچرخی فرار کردند.

۹ –۱۰ دلو: ۴ باب مکتب در ولایت هلمند از سوی طالبان به آتش کشیده شد.

۱۲دلو: کنفرانس اقتصادی برای افغانستان در شهر لندن به کار آغاز کرد.

۲۳دلو: دو شهروند نیپالی در کابل ربوده شدند.

۲۵دلو: جنرال ابی زید فرمانده قوماندانی مشترک نیروهای امریکا از کابل بازدید کرد.

۲۶دلو: حامد کرزی برای ملاقات با مشرف رئیس جمهوری پاکستان به آن کشور سفر کرد.

۳۰دلو: چهار جسد قطعه قطعه شده توسط پلیس در ولایت فاریاب کشف شد.

۲حوت: کار قیر ریزی سرک تالقان ـ کشم آغاز شد.

۳حوت: انفجاری در شهر کندز یک کشته و ۱۳ زخمی برجای گذاشت.

۶حوت: طالبان چهار سرباز دولتی را در هلمند به قتل رسانیدند.

۷حوت: اسد الله سروری رئیس سازمان استخبارات (اکسا) رژیم کمونیستی در کابل محکوم به اعدام شد.

۹حوت: تلویزیون افغان از سوی محکمه مبلغ ۷۰هزار افغانی جریمهٔ نقدی شد.

۱۱حوت: جورج بش به گونهٔ غیر مترقبه وارد کابل شد و با حامد کرزی در قصر گلخانه ملاقات کرد.

– ساختمان جدید سفارت امریکا در کابل افتتاح شد.

۱۲ حوت: ولسوال ولسوالی سنگین ولایت هلمند توسط نیروهای طالبان کشته شد.

۱۳حوت: صبغت الله مجددی رئیس مجلس سنا از یک سوء قصد جان به سلامت برد.

هراس افگنی از دیدگاه اسلام

فرازهایی از نظریات علامه دکتر قرضاوی از سایت اینترنتی Islam online

ترجمهٔ محمود الله فیروز

بدون شک اسلام هرگز و در هیچ حالتی تجاوز بر انسانی بی گناه را اجازه نمی دهد. خواه تجاوز بر جان باشد ویا بر مال و عزت شخص. هرچند تجاوزگر پادشاه وقت باشد ویا رئیس جمهور. پادشاهی و یا ریاست جمهوری، هیچگاهی مجوز تجاوز نمودن به خون، مال و جان مردم بوده نمی تواند. چنانچه پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم در حجه الوداع فرموده است: بدون شک خون، مال و عزت مردم بر یک دیگرشان تا به روز قیامت حرام است. اسلام پیرامون این مسأله چند اصل مهم را پی ریخته است که اینک به ملاحظه می رسد:

۱- **تجاوز بر بی گناهان از دیدگاه اسلام حرام است.** این امر تنها در برگیرندهٔ مسلمانان نیست بلکه شامل حال کسانی نیز می گردد که با مسلمانان درگیر جنگ نباشند حتا اگر درگیر جنگ هم باشند، در این صورت اسلام کشتار کودکان، زنان، کهن سالان و پارسایانی را که در جنگ اشتراک نورزیده اند ممنوع کرده است.

باید گفت که دایرهٔ اسلام حتی از این هم فراتر است یعنی همان گونه که تجاوز بر انسان ها حرام است بر حیوان ها نیز حرام است. چنانچه حدیث پیامبر صلی الله علیه وسلم است: **أن امرأهٔ دخلت النار فی هرهٔ حبستها، فلا هی أطعمتها، ولا هی ترکتها تأکل من خشاش الأرض** "زنی به خاطر زندانی ساختن یک گربه مستحق آتش دوزخ می گردد. چون او به گربه نه غذا داد و نه هم آن را آزاد گذاشت تا از حشرات زمین بهره گیرد." (بخاری)

از همین رو تاریخ نویسان با انصاف غربی می گویند: تاریخ هرگز کشور گشایانی عادل و مهربان مانند مسلمانان را به یاد ندارد.

بنا بر این برای مسلمان هیچگاه روا نیست تا موجب ترس و اذیت برای دیگران شود هرچند ترساندن و اذیت دیگران به شیوهٔ مزاح هم باشد. چنانچه در روایتی از نعمان بن بشیر آمده است که می گوید: در سفری که با پیامبر خدا همراه بودم در مسیر راه شخصی بر سر مرکبش به خواب رفت و شخصی دیگر از ترکش او تیری را بیرون آورد و او ترسان از خواب بیدار شد این جا بود که پیامبر خدا فرمودند: **لا یحل لرجل أن یروع مسلما** برای هیچ کسی جایز نیست که مسلمانی را بترساند". (طبری)

پس چه فکر می کنید در مورد کسانی که روزها، هفته ها و ماه ها در حالت اختطاف به سر می برند که هر روز آن برابر با ماه و هر شب آن، برابر با سال است و گروگانان تا به پایان رسیدن ضرب الأجل لحظه شماری می کنند که گروگان گیران تهدید خویش را مبنی بر کشتن یک تن و یا همهٔ آنان به اجرا در آورند تا کشته شدن آنها وسیله یی باشد برای تحت فشار قرار دادن کسانی که دارای امنیت، ثبات و استقرار در سرزمین شان هستند چه بسا که گروگانان حتی در حالتی بدتر از حالت زندانیان به سر می برند.

۲- **هیچ کس بار گناه شخص دیگری را بر دوش نمی گیرد.** از دیدگاه اسلام هر کس مسؤول عملکرد خویش است و هیچ انسانی از کارکرد فرد دیگری مسؤول دانسته نمی شود. داشتن هرگونه نسبت به فرد مسؤول در اسلام هرگز مدار اعتبار نیست لذا پسر به جرم پدر مجازات نمی گردد و نه پدر به جرم پسر. این عدالتی است که خداوند متعال در قرآن کریم بر آن تأکید می ورزد و می فرماید: **ألا تزر وازرهٔ وزر أخري. و أن لیس للإنسان إلا ما سعی** "هیچ فردی بار گناه دیگری را بر دوش ندارد و برای انسان نیست جز سعی و تلاش او" نجم آیهٔ ۳۸-۳۹

داشتن هرگونه نسبت به فرد مسؤول در اسلام هرگز مدار اعتبار نیست لذا پسر به جرم پدر مجازات نمی گردد و نه پدر به جرم پسر

جای تعجب است که چرا کسانی که سنگ فراخوانی به سوی اسلام را به سینه می کوبند و خویشتن را داعیه دار اسلام می دانند از کسانی انتقام می گیرند که نه اشتربانند و نه مالک اشتر

جای تعجب است که چرا کسانی که سنگ فراخوانی به سوی اسلام را به سینه می کوبند و خویشتن را داعیه دار اسلام می دانند از کسانی انتقام می گیرند که نه اشتربانند و نه مالک اشتر. چگونه می توان انتقام را از ملتی روا داریم که با حاکمیت آن مخالفیم؟

به فرض این که حاکم کشوری گناهکار باشد ولی جرم شهروند آن چیست؟ چه کسی تو را وادار کرده است که شهروندان یک کشور را بربایی؟ و بالآخره چه کسی به تو اجازه داده است که حکم اعدام گروگانان را صادر نمایی؟

بدون شک اشتباه می کنند کسانی که بالفعل می خواهند شهروند کشورهای خارجی را به قتل برسانند حتی بدون این که به کرامت انسانی توجهی داشته باشند. در حالی که خداوند بر کرامت بنی آدم تأکید ورزیده می فرماید: **ولقد کرمنا بنی آدم** "به تحقیق ما به بنی آدم کرامت بخشیدیم...".

آنها نه تنها کرامت زندگان را زیر پا کردند که حتی بر مردگان نیز اهانت نمودند در حالی که پیامبر بزرگوار می فرماید: **کسر عظم المیت ککسر عظم الحی** "شکستاندن استخوان مرده همانند شکستاندن استخوان شخص زنده است. کشتن یک انسان جرم سنگینی است از همین رو، در اسلام بر قاتل وعیدهای زیادی آمده است از جمله این که توبهٔ وی پذیرفته نمی شود!

چنانچه در قرآن کریم آمده است: **أنه من قتل نفسًا بغیر نفس أو فساد فی الأرض فکأنما قتل الناس جمیعًا** "هر کس، انسانی را بدون ارتکاب قتل و فساد در روی زمین، بکشد چنان است که گویی همهٔ انسان ها را به قتل رسانیده است...".

همچنان پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: **لزوال الدنیا أهون عند الله من قتل رجل مسلم** "زوال دنیا آسان تر است نزد خداوند متعال از کشتن یک مسلمان." ترمذی

در جایی دیگر پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: **لو أن أهل سماواته وأهل أرضه، اشترکوا فی قتل رجل مؤمن لأکبهم الله فی النار** "اگر باشندگان زمین و آسمان پروردگار، در کشتن یک مسلمان شریک باشند خداوند متعال همهٔ آنان را به دوزخ داخل می کند." جامع الصغیر

همان گونه که در اسلام ترساندن به گونهٔ مزاح درست نیست کشیدن کارد، سلاح و چاقو به رخ انسانی دیگر به گونهٔ مزاح نیز نارواست. چنانچه پیامبر اکرم می فرماید: **من أشار إلي أخیه بحدیدهٔ، فإن الملائکهٔ تلعنه حتي ینتهي** "هر کسی که به سوی برادر مسلمانش با آهنی اشاره نماید ملائکه ها بر او لعنت می فرستند تا این که دست بردارد". مسلم

در صورتی که اسلام از کشیدن سلاح بر رخ انسان دیگر منع می کند پس چگونه می توان بالفعل با آن، کسی را کشت؟

۳- **هدف وسیله را توجیه نمی کند.** اسلام هرگز رسیدن به هدف توسط وسایل نا روا را نمی پذیرد. اسلام مخالف فلسفهٔ ماکیاولی است که به باور آن هدف توجیه گر وسیله است.

از دیدگاه اسلام در راه رسیدن به هدف باید وسیله نیکو و پاک باشد. از همین رو زکات و صدقات از اموال غیر مشروع مقبول درگاه پروردگار نیست. چنانچه پیامبر گرامی فرموده است: **إن الله طیب لا یقبل إلا طیبا** "خداوند پاک است و به جز مال پاک هیچ صدقه یی به درگاهش قابل قبول نیست." مسلم

به فرضی که این هراس افگنان و تروریستان اهداف نیک و انگیزه های پاک داشته باشند اما به کار بردن وسایل ناروایی که منجر به اهانت به حقوق بشر و کرامت انسانی گردد، هرگز برای آنان روا نیست. بلکه در این صورت جرم سنگین تر می شود و بدون شک عملکرد اینان زیر نام اسلام عامل عمدهٔ بدنامی این دین تلقی می گردد.

رویدادهای مهم ...

او متهم به قتل عام در سربنیتسا، نقض معاهدات ژنیو و تخلف از قوانین جنگی در ارتباط با بوسنی، کرواسی و کوزوو است.

جسد میلوسویچ از زندانش در اسخفنینگن در حومهٔ لاهه به سازمان پزشکی قانونی هلند در مرکز این شهر منتقل شد و توسط پزشکان هلندی در این سازمان، مورد آزمایش و بررسی قرار گرفت.

حماس آمادگی اش را برای اعلان دولت جدید اعلام کرد

جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) آمادگی خود را برای اعلان تشکیل دولت جدید تا پایان هفتهٔ جاری اعلام کرد.

به نقل از روزنامه الخلیج ، فرحات سعد سخنگوی جنبش حماس در کرانهٔ باختری خاطرنشان کرد که جنبش حماس آماده است تا دولت جدید را اعلام کند و همچنین برنامه های این دولت را تا پایان هفتهٔ جاری به پارلمان فلسطین تقدیم کند.

وی تصریح کرد: حماس با گروه ها و جناح های مختلف تماس دارد و ما ترجیح می دهیم که دولت ائتلافی تشکیل شود، اما اگر این امر ممکن نشد حماس آمادگی آن را دارد تا به پایان رسیدن هفتهٔ جاری برنامه هایش را اعلام کند.

فرحات سعد تأکید کرد، ملاقات های جدیدی بین نمایندگان حماس با نمایندگان جنبش فتح به منظور تکمیل رایزنی ها برای تشکیل دولت جدید در حال انجام است.

در حملات جدید ارتش پاکستانی بر وزیرستان شمالی ۳۰ نفر کشته شدند

ارتش پاکستان می گوید در عملیاتی در بیرون

شهر میرانشاه واقع در نزدیکی مرز افغانستان تا ۳۰ نفر کشته شده اند.

ژنرال شوکت سلطان، سخنگوی ارتش پاکستان گفت: "غالباً افراد کشته شده، پیکارجویان بودند که در میان آنها افراد خارجی نیز حضور داشتند.

وی گفت عملیات امنیتی تازه در پی دریافت اطلاعاتی در این مورد صورت گرفت که شبه نظامیان طرفدار طالبان برای دست زدن به یک تهاجم گسترده، در یک مجتمع مسکونی سلاح و مواد انفجاری نگهداری می کردند.

وزیرستان شمالی هفتهٔ گذشته نیز شاهد درگیری هایی میان نیروهای دولتی پاکستان و شبه نظامیان طرفدار طالبان بود. گفته می شود که طی آن درگیری ها، ۱۵۰ نفر کشته شدند.

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت
می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند
● مطالب آمده مسترد نمی گردد .
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضاي خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالي ترين آرزوهاي ملت

دور ششم سال چهارم شمارهٔ ۴۰ چهارشنبه ۲۴ حوت ۱۳۸۴ ۱۳ صفر المظفر ۱۴۲۶ — 14 March 2006

گفتند وشنیدیم!

ابوبکر سبزوار

از ظرفیت تا ظرفیت!

کمیسیون حقوق بشر افغانستان اعلام داشت که در زندان پلچرخی بیش از یکصد تن در شرایطی زندانی اند که میعاد حبس شان مدت ها قبل به سر رسیده است اما هنوز آزاد نشده اند. مقامات مسؤول در برابر رهایی از هر کدام از آنان تقاضای پول دارند.

آقای هاشمزی معین وزارت عدلیه در این رابطه فرمود که دلیل این امر کمبود ظرفیت هاست. قوه، قضائیه با کمبود ظرفیت های کاری مواجه است و دوسیه هایی که باید در مدت سه ماه فیصله شود ماههای طولانی معطل می شود. وی همچنان از کمبود ظرفیت در سارنوالی و پلیس نیز سخن گفت.

حقیقت این است که در طول بیش از چهار سال گذشته مبالغ هنگفتی برای گسترش ظرفیت ها هزینه شده است اما هنوز هم ما سر جای چهار سال قبل ایستاده ایم.

من فکر می کنم که مشکل، بیش از این که در کمبود ظرفیت های کاری مسؤولان قضایی، سارنوالی و پلیس باشد، در وسعت ظرفیت جیب های آنان است که هرقدر پول در آنها سرازیر می شود (هل من مزید) می گویند! اگر به جای گسترش ظرفیت در آن بخش ها به کاهش ظرفیت جیب ها توجه گردد شاید مردم نتایج مثمر تری را شاهد باشند.

.روشن به گسترش خود ادامه می دهد!

تلفن روشن اینک در خرابی سیستم با افغان بی سیم رقابت دارد، اما رقابت تنها در این بخش نیست. از چند روز به این طرف روشن اعلان می نماید که قیمت مکالمه از روشن به افغان بیسیم کاهش یافته و قیمت جدید مکالمه هفت و نیم افغانی است.

با توجه به این که مصرف مکالمه از روشن به افغان بیسیم، پیشتر پانزده سنت بود، باید همه مشترکان روشن از این کمپنی واقعا متشکر باشند که چنین تخفیف بی سابقه یی را برای مشترکان پذیرا شده است! زیرا پانزده سنت قبلی و هفت ونیم افغانی فعلی از هم فرقی ندارد. روشن به این گونه به گسترش خود ادامه می دهد که انشاءالله مبارک است!

رویدادهای مهم جهان

شانزدهمین جلسهٔ محاکمهٔ صدام، بدون حضور او از سر گرفته شد

شانزدهمین جلسهٔ دادگاه صدام و هفت تن از همدستانش درخصوص کشتار روستاییان الدجیل در سال ۱۹۸۲ روزذوشنبه با حضور چهار تن از متهمان و چهار تن از وکلای آن‌ها در بغداد برگزار شد .

در این جلسه که بدون حضور صدام برگزار شده، متهمان به بیان اظهارات خود در خصوص قتل‌عام ۱۴۸ روستایی روستای الدجیل پرداختند .

رایس:
آمریکا می‌خواهد کمک‌های بشر دوستانه در اختیار فلسطینیان بگذارد

رایس با اشاره به حمایت آمریکا از طرح نقشه‌ی راه بیان داشت: طرح نقشهٔ راه بهترین راه برای ایجاد زندگی بهتر برای مردم فلسطین است و هر دولتی که در آینده تشکیل می‌شود باید سریعا سیاست خود را برای جامعهٔ بین‌المللی شرح دهد .

وی افزود: براساس قوانین آمریکا اعطای کمک‌های مستقیم به دولت حماس ممنوع است ولی آمریکا موضوع کمک‌های بشردوستانه به فلسطین را مورد بررسی قرار می‌دهد و این امر درحالی صورت می‌گیرد که مردم فلسطین با موضوعات مهمی همچون طرح نقشهٔ راه و درخواست‌های کمیتهٔ چهار جانبه رو به رو هستند .

کمیتهٔ چهار جانبه متشکل از روسیه، آمریکا، اتحادیهٔ اروپا و سازمان ملل متحد شروطی را برای جنبش حماس قرار داده که شامل به رسمیت شناختن اسرائیل، کنترل خشونت‌ها و پایبندی به توافقنامه‌های قبلی بین اسرائیل ودولت فلسطین است .

بوش:
ایران به شبه نظامیان عراقی مواد منفجره می دهد

در آستانهٔ تشکیل جلسهٔ شورای امنیت سازمان ملل متحد برای بررسی پروندهٔ اتمی ایران رئیس جمهوری آمریکا ایران را در انفجارهای عراق دخیل دانسته است.

جورج بوش روز دوشنبه طی یک سخنرانی دربارهٔ اوضاع عراق گفت: "تهران با توانا ساختن شبه نظامیان

شیعه در عراق در ساخت بمب های دست ساز مسؤول حداقل بخشی از افزایش تلفات ناشی از حمله به نیروهای ائتلاف بوده است. نیروهای ائتلاف بمب های دست ساز و مواد منفجره یی در عراق پیدا کرده اند که روشن است در ایران ساخته شده اند."

مقام های آمریکایی طی هفته های اخیر تاکید کرده اند که در حال حاضر گزینه نظامی در دستور کار آنها نیست و امیدوارند با استفاده از ابزارهای دیپلماتیک ایران را وادار به سازش کنند.

جسد میلوسویچ به خانواده اش تحویل داده می شود

جسد اسلوبودان میلوسویچ رئیس جمهوری سابق یوگوسلاوی به خانواده اش تحویل داده خواهد شد.

هنوز محل دفن جسد آقای میلوسویچ معلوم نیست ولی یک مشاور حقوقی اسلوبودان میلوسویچ اجازه خواسته که جسد آقای میلوسویچ در بلگراد پایتخت جمهوری صربستان به خاک سپرده شود.

جسد رئیس جمهور سابق یوگسلاوی که ۶۴ سال داشت و به عارضه فشار خون و بیماری قلبی مبتلا بود، روز شنبه در سلولش یافته شد.

او درست چند ماه پیش از تاریخی که برای پایان محاکمه اش تعیین شده بود، درگذشت. اسلوبودان میلوسویچ به اتهام ارتکاب جنایات جنگی در بالکان طی دهه نود میلادی محاکمه می شد. ص۷

ترور نافرجام و اسرار پشت ...

قضیه زمانی مبهم تر می شود که خبرنگاران گزارش دادند که حمله کنندگان ختنه شده نبوده اند و احتمال این که مسلمان بوده باشند ضعیف است. آیا می توان گفت ترور انتحاری را غیر مسلمانان انجام داده باشند؟

یک احتمال دیگر این است که انفجار ناشی از یک موتر بمب بوده است و کسانی که به عنوان تروریست شناسایی شده اند احتمالا در این ماجرا نقشی نداشته اند.

طالبان هم در تماس با سرویس پشتوی رادیو ایران، دست داشتن در این اقدام را رد کردند که این مسأله خود به پیچیدگی ماجرا می افزاید: زیرا اگر این اقدام از جانب طالبان و به شکل انتحاری می بود، آنها حتی نام انتحار کنندگان را هم فاش می ساختند.

نکته یی دیگر این که برای ترور یک نفر هرچند مهم هم باشد، دو نفر به اقدام انتحاری دست نمی زنند. این مساله هم ماهیت انتحاری این اقدام را کمرنگ می سازد.

آقای مجددی در یک کنفرانس مطبوعاتی که چند ساعت پس از این واقعه دایر شده بود سازمان استخبارات نظامی پاکستان را طراح نقشه، قتل خود معرفی نمود و گفت که از شش منبع مختلف به وی در مورد این اقدام از قبل خبر داده شده بود. البته این اتهام از طرف دولت پاکستان رد گردید. رئیس جمهور کرزی نیز ضمن محکوم نمودن این اقدام تروریستی گفت که در این مورد از قبل، دولت افغانستان اطلاع داشت و از چند روز به این طرف آقای مجددی با موتر ضد گلوله به دفتر می رفت.

با درنظر داشت شدت انفجار می توان گفت که اگر موتر حامل آقای مجددی ضد گلوله نمی بود، تروریست ها به هدف خود رسیده بودند. اکنون همه انتظار دارند بدانند که واقعا این عمل چگونه واقع شده است؟

سازمان های جاسوسی کمتر توانایی بمب گذاری های انتحاری را دارند؛ زیرا کسی که دست به چنین اقدامات می زند باید از نظر روحی آماده، فدا شدن باشد. کسی به خاطر پول، هرچند بسیار هنگفت هم باشد حاضر به کشته شدن نمی شود.

این که قبل از تحقیق هر اقدام تروریستی را انتحاری بخوانیم، شاید روی روحیه، بسیاری از مردم به خصوص مقامات مهم دولتی تأثیرات منفی از خود بر جا بگذارد. شکی نیست که بعداز این اقدام، به تعداد موتر های ضد گلوله در میان اعضای کابینه افزوده خواهد شد و بار دیگری به دوش بودجه، کشور تحمیل خواهد کرد.

آیا پاکستان می خواهد مقامات دولت افغانستان را تحت فشار قرار دهد تا از تبلیغات علیه این کشور دست بردارند؟

با توجه به اتهامات آقای مجددی نسبت به پاکستان، می توان پیش بینی کرد که روابط دو کشور بیش از پیش تیره خواهد شد.

قطع نظر از این که در عقب این ماجرا کدام دست ها در کار بوده است می توان گفت که مخالفان دولت اکنون تاکتیک دیگری را در پیش گرفته اند و آن این که قصد دارند مقامات عالی رتبه، دولت را هدف قرار دهند وبه این ترتیب روحیه، افراد خود را بلند ببرند. این تجربه یی است که از عراق به افغانستان منتقل شده است و در گذشته در این کشور کم تر سابقه داشته است.